

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 lutego 2020 r. – Komisja Europejska / Królestwo Belgii**(Sprawa C-384/18) ⁽¹⁾****[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 49 TFUE – Usługi na rynku wewnętrznym – Dyrektywa 2006/123/WE – Artykuł 25 ust. 1 i 2 – Ograniczenia w prowadzeniu działalności wielodyscyplinarnej przez księgowych]**

(2020/C 137/11)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Tserepa-Lacombe i L. Malferrari, pełnomocnicy)*Strona przeciwna:* Królestwo Belgii (przedstawiciele: L. Van den Broeck, M. Jacobs i C. Pochet, pełnomocniczki, wspierane przez C. Smits i D. Grisaya, avocats, oraz M. Vossen, G. Lievensa i F. Haemersa)**Sentencja**

- 1) Zakazując łączenia działalności księgowego z działalnością brokera, agenta ubezpieczeniowego, agenta nieruchomości lub wszelką działalnością z zakresu bankowości lub usług finansowych, oraz upoważniając izby Institut professionnel des comptables et fiscalistes agréés (instytutu zawodowego biegłych księgowych i doradców podatkowych) do wydawania zakazów łączenia działalności księgowego z jakąkolwiek działalnością rzemieślniczą, rolniczą i handlową, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy art. 25 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym oraz na mocy art. 49 TFUE.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Królestwo Belgii zostaje obciążone własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 13.8.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di appello di Napoli – Włochy) – I.G.I. Srl / Maria Grazia Cicenia i in.**(Sprawa C-394/18) ⁽¹⁾****(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 82/891/EWG – Artykuły 12 i 19 – Podziały spółek z ograniczoną odpowiedzialnością – Ochrona interesów wierzycieli spółki dzielonej – Nieważność podziału – Skarga pauliańska)**

(2020/C 137/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte di appello di Napoli

Strony w postępowaniu głównym*Strona wnosząca apelację:* I.G.I. Srl*Druga strona postępowania:* Maria Grazia Cicenia, Mario Di Pierro, Salvatore de Vito, Antonio Raffaele

przy udziale: Costruzioni Ing. G. Iandolo Srl

Sentencja

- 1) Artykuł 12 szóstej dyrektywy Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu dotyczącej podziału spółek akcyjnych, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/63/WE z dnia 13 listopada 2007 r. w związku z art. 21 i 22 teź dyrektywy 82/891 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by po przeprowadzeniu podziału wierzyciele spółki dzielonej, których prawa powstały przed tym podziałem i którzy nie skorzystali z instrumentów ochrony wierzycieli przewidzianych w przepisach krajowych na mocy rzeczzonego art. 12, mogli wnieść skargę pauliańską w celu uzyskania stwierdzenia, że ów podział jest w stosunku do nich bezskuteczny, i w celu wytoczenia powództw egzekucyjnych lub zabezpieczających dotyczących składników majątkowych przeniesionych na nowo utworzoną spółkę.
- 2) Artykuł 19 dyrektywy 82/891, zmienionej przez dyrektywę 2007/63, w związku z art. 21 i 22 teź dyrektywy 82/891, który przewiduje sankcję nieważności podziału, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by po przeprowadzeniu podziału wierzyciele spółki dzielonej mogli wnieść skargę pauliańską, która nie podważa ważności tego podziału, lecz powoduje jedynie niemożność powołania się na ten akt wobec tych wierzycieli.

(¹) Dz.U. C 301 z 27.8.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – Direzione e coordinamento Vivendi SA przeciwko Consip SpA, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Sprawa C-395/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Udzielanie zamówień publicznych na dostawy, roboty budowlane lub usługi – Dyrektywa 2014/24/UE – Artykuł 18 ust. 2 – Artykuł 57 ust. 4 – Fakultatywne podstawy wykluczenia – Podstawa wykluczenia dotycząca podwykonawcy wymienionego w ofercie wykonawcy – Naruszenie przez podwykonawcę obowiązków z dziedziny prawa ochrony środowiska, prawa socjalnego i prawa pracy – Uregulowanie krajowe przewidujące automatyczne wykluczenie wykonawcy z powodu takiego naruszenia]

(2020/C 137/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Direzione e coordinamento Vivendi SA

Strona przeciwna: Consip SpA, Ministero dell’Economia e delle Finanze

przy udziale: E-VIA SpA

Sentencja

Artykuł 57 ust. 4 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE nie sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, na podstawie którego instytucja zamawiająca ma prawo, a nawet obowiązek wykluczyć wykonawcę, który złożył ofertę w postępowaniu o udzielenie zamówienia, jeżeli w odniesieniu do któregoś z podwykonawców wymienionych w ofercie tego wykonawcy została stwierdzona podstawa wykluczenia przewidziana w tym przepisie. Z kolei przepis ten, w związku z art. 57 ust. 6 tej dyrektywy, oraz zasada proporcjonalności sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu przewidującemu automatyczny charakter takiego wykluczenia.

(¹) Dz.U. C 301 z 27.8.2018.